

Willem Vermandere, De Grote Bekering

'k ht maanden lang verzwegen, maar nu is't goe moment
wees gezeten of goe gelegen, 't is een lang vertelment
't gebeur' ooit 't was bie nachte, was 't n was '
geen avance hoe da'k ook trachtte, zelfs den datum vind ik nie
maar ze kloppen op mijn deure, wie mag dat zijn
'k laat op dat nacht'lijk eure nooit niemand nie meer binn'n

'k schud het haar rap uit mijn ogen en schuw loer ik deur't raam
geloof mie vast 't is nie gelogen, 'k zie nen vreemde veugel staan
overdag kom j' er geen tegen lijkt dat den dien daar was gekleed
ne lange frak lijkt voor de regen en een mutse wijd en breed
willem, willem zij' j' wakker, excuseer voor 't derangement
maar 'k moe u bekeren arme stakker en 'k vond geen geschikter moment

pardon zeg ik, zijn der klachten, soms hier of daar bekend
en 't minste da 'k mag verwachten is te weten wie dat er u zendt
daarbie 'k sta hier in mijn sleppenb, wacht eerst nog ne second
rap mijn schoenen en mijn manchetten en mijn plastron ik kom terstond
't is misschien 'n heiligen anselmus of nen discipel van moon
of wie weet sanctus gulielmus mijnen bloedeigen patroon

't is zeker en vast voor 't eeuwig leven, hoofdstuk zes in vers acht
staat er zwart op wit geschreven, ziet da' j' god uwen here acht
is 't nen volgeling van jehovah, 'k zeg 'k ben al g'as
noch voor visnah, krisnah, sjivah, noch voor den duvel ben ik vereerd
wie speelt er hier wel met mijn voeten, sint medard of sint modest
je buist nen mens nie zonder boeten in't holst van 'n nacht uit zijne nest

zo kom ik den trap naar beneden, zo rap of da 'k wel kan
al speurend hk niets vergeten, hk mijn vest en mijn broek wel an
'k zal mijn ziel van zond' ontlasten, 'k laat mie scheren tot op '
zeven jaren boeten en vasten, in zak en as van kop tot teen
'k prevel daaglijks mijn gebeden, 'k zing van looft en prijst den heer
't is al tamelijk lang geleden en 't vervolg weet ik nie meer

'k laat mijn lief in't klooster sluiten, 'k verzaak het lijfelijk genot
't bier en d' hespe smijt ik buiten en mijne wijnkelder op slot
nooit geen biefstuk meer of saucissen, crme au beurre of camembert
zelfs den haring wil ik missen genen entre en geen dessert
geen accordeon meer of tuba of ander werelds instrument
maar eterna gloria tua, mijn uniek contentement

der komt geen eind an mijn gedachten binst da 'k loop met grote spoed
ie zal zeggen 'k moe lange wachten voor dat willem open doet
zal ik eerst nog den heerd ontsteken, 'k schuif nen zetel dicht bie't vier
een potje thee mag nie ontbreken of ht die mens liever een glas bier
't groot moment is aangebroken, steek de sleutel maar in 't slot
zwaait de deure wagewijd open, welgekomen gezant van god

maar der loopt geen kat op strate, der is zelfs geen spierke wind
mens wat sta ik hier te gapen, nen dromer die zijnen draai nie vindt
'k ben den trap weer opgekropen die vent is weg naar zijn eigen kot
nu doe 'k mijn deure nooit meer open ook al is 't in de naam van god
sinds dien dag loop ik bezopen, 'k vrij en 'k dans en 'k ga mijne
we gaan nog honderd kindjes kopen ik en mijn lief, 'k zeg god zij dank